

ризикової події.

Друге правило: не можна ризикувати великим заради малого. Виконання другого правила вимагає, щоб підприємець визначив максимально можливу величину втрат.

Третє правило: необхідно думати про наслідки ризику. Воно закликає підприємців порівнювати очікуваний результат з можливими втратами. Тільки при прийнятному для підприємця співвідношенні віддачі і можливих збитків слід приймати рішення про реалізацію ризикового проекту.

Таким чином, в умовах наближення до цивілізованого ринку саме управління ризиками повинне ставати провідною стратегією підприємства, націленого на досягнення успіху в бізнесі.

Використана література:

1. Вітлінський В. В. Аналіз, моделювання та управління економічним ризиком / В. В. Вітлінський, П. І. Верченко. – К. : КНЕУ, 2000. – 292 с.

2. Донець Л. І. Економічні ризики та методи їх вимірювання / Л. І. Донець. – К. : Центр навчальної літератури, 2006. – 312 с.

3. Осипов Д. Система управління ризиками [Електронний ресурс] / Д. Осипов. – Режим доступу : <http://www.old.rcb.ru/Archive/articles.asp?id=1612/>

УПРАВЛІННЯ ПІДПРИЄМСТВОМ В УМОВАХ КРИЗИ

*Зоїдзе Д.Р., к.е.н., доцент, доцент кафедри менеджменту і адміністрування
Національного фармацевтичного університету*

*Шишкіна А.О., студент 6 курсу спеціальності «Менеджмент організації і
адміністрування», Національного фармацевтичного університету*

Одна з актуальних проблем сучасності для всіх господарюючих суб'єктів – це можливість виживання в умовах економічної кризи. Організації повинні адаптуватись до тих умов, що створюються факторами зовнішнього середовища, а внутрішні фактори повинні визначати можливість антикризової діяльності та адаптації фірми до таких умов.

Криза – це крайнє загострення протиріч в організації, що загрожує її існуванню. Кризи є показником розвитку окремого підприємства, який може не відповідати розвитку інших підприємств або галузі в цілому. Це обумовлено тим, що кожне підприємство має суто індивідуальний розвиток, можливості та засоби, підкоряється законам і принципам циклічного розвитку всієї соціально-економічної системи. Проявом кризових явищ у діяльності підприємства є суттєве погіршення структури капіталу, платоспроможності і ліквідності під впливом внутрішніх та зовнішніх факторів [1].

Висока імовірність виникнення і розвитку кризи в процесі діяльності будь-якого підприємства зумовлює необхідність здійснення спеціалізованого антикризового управління.

Антикризове управління – це система управління підприємством, яка має комплексний, системний характер. Вона спрямована на запобігання або усунення несприятливих для бізнесу явищ за допомогою використання всього потенціалу сучасного менеджменту, розробки та реалізації на підприємстві спеціальної програми, що має стратегічний характер та дозволяє усунути тимчасові труднощі, зберегти і примножити ринкові позиції за будь-яких обставин, спираючись в основному на власні ресурси .

Антикризове управління як поняття може застосовуватися в двох значеннях: у широкому та вузькому сенсі. У широкому сенсі антикризове управління – це управління об'єктом господарювання на тому чи іншому рівні економіки, під кутом зору протидії кризі. У вузькому сенсі антикризове управління – це система різноманітних управлінських заходів щодо окремого підприємства у стані кризи, що виражається у неплатоспроможності, яка у разі її затяжного характеру ліквідується через процедуру банкрутства.

Предметом впливу антикризового управління є фактори кризи – всі прояви загострення протиріч, що викликають небезпеку настання кризи. Такі фактори можуть бути передбачуваними і реальними. Будь-яке управління у певній мірі повинно бути

антикризовим або стає антикризовим на певному етапі вступу організації в смугу кризового розвитку. Ігнорування цього положення має негативні наслідки, тому підприємству слід бути максимально підготовленим до можливої кризової ситуації.

В умовах кризи основним є розробка антикризової програми оперативного реагування, впровадження в життя оптимальних процедур пошуку і узгодженого прийняття управлінських рішень на всіх рівнях.

Можливість антикризового управління визначається, в першу чергу, людським фактором, потенціалом рішучої поведінки людини в умовах кризи, розумінням природи кризи. Усвідомлена діяльність людини дозволяє шукати і знаходити шляхи виходу з критичних ситуацій, концентрувати зусилля на вирішенні найбільш складних проблем. Тому головне завдання управління в стані кризи полягає в оперативному виробленні таких рішень, які дозволили б досягти бажаного результату при мінімальних додаткових коштах і при мінімальних негативних наслідках.

Крім того, можливість антикризового управління визначається і знанням циклічного характеру розвитку соціально-економічних систем. Це дозволяє передбачити ситуації кризи і готуватися до них. Необхідність антикризового управління відображає потреби подолання та розв'язання кризи, можливого пом'якшення її наслідків. Це природна потреба людини та організації. Реалізувати її можна тільки за допомогою спеціальних механізмів антикризового управління, які слід створювати та вдосконалювати.

Основними напрямками антикризового управління на рівні господарюючого суб'єкта вважаються постійний моніторинг фінансово-економічного стану підприємства, розробка нової управлінської, фінансової й маркетингової стратегій, скорочення постійних і змінних витрат, підвищення продуктивності праці, залучення коштів засновників, посилення мотивації персоналу.

Таким чином, антикризове управління підприємством – це особлива система, що відрізняється комплексним і стратегічним характером та має здатність усувати всі проблеми зафіксовані в роботі підприємства, що пов'язані з кризовими явищами, а саме: виявлення ознак кризових явищ, їх своєчасне запобігання та подолання з метою недопущення ситуації банкрутства підприємства [2]. Успішна реалізація антикризових заходів буде можливою лише за умови використання комплексного підходу до визначення кризової ситуації на підприємстві, який передбачає використання спеціальних методів і прийомів управління процесами попередження, переборювання та ліквідації кризи та дасть змогу сформувати ефективну систему антикризового управління на підприємстві, адекватну сучасним умовам господарювання. Саме забезпечення антикризової діяльності дає змогу формувати ефективну систему управління підприємством в кризових ситуаціях.

Використана література :

1. Шершньова З.Є. Антикризове управління підприємством : навч. посіб. / З. Є. Шершньова, В. М. Багацький – К. : КНЕУ, 2007. – 680 с.

2. Жадько А.О. Антикризове управління підприємством: сутність, етапи здійснення та основні антикризові заходи [Електронний ресурс] / А.О. Жадько. – Режим доступу : <http://intkonf.org/zhadko-ao-antikrizove-upravlinnya-pidpriemstvom-sutnist-etapi-zdiysnennya-ta-osnovni-antikrizovi-zahodi/>

ФІНАНСОВИЙ КОНТРОЛІНГ ЯК ПІДСИСТЕМА АНТИКРИЗОВОГО УПРАВЛІННЯ ПІДПРИЄМСТВОМ

Коробова Н. І., студентка 4 курсу

спеціальності «Менеджмент організацій і адміністрування»

Харківського національного автомобільно-дорожнього університету

В сьогоdnішніх нестабільних умовах вітчизняної економіки питання пошуку і впровадження на практиці новітніх методів управління набуває особливої актуальності. Ці